

de Barcelona a Puigcerdà que deixà bona part dels terrenys separats pel terraplè de la via.

Més endavant trobem can Riba de la Serra, casa pairal molt emblemàtica per la seva antiguitat i pel que sempre ha representat per al poble de Palou. Fins fa poc era una granja amb molts caps de bestiar boví, però la construcció de la carretera Interpolar i el circuit de Montmeló han encerclat la majoria de terreny d'aquesta propietat. Ara només faltava la construcció del Parc Industrial perquè encara quedi més isolada.

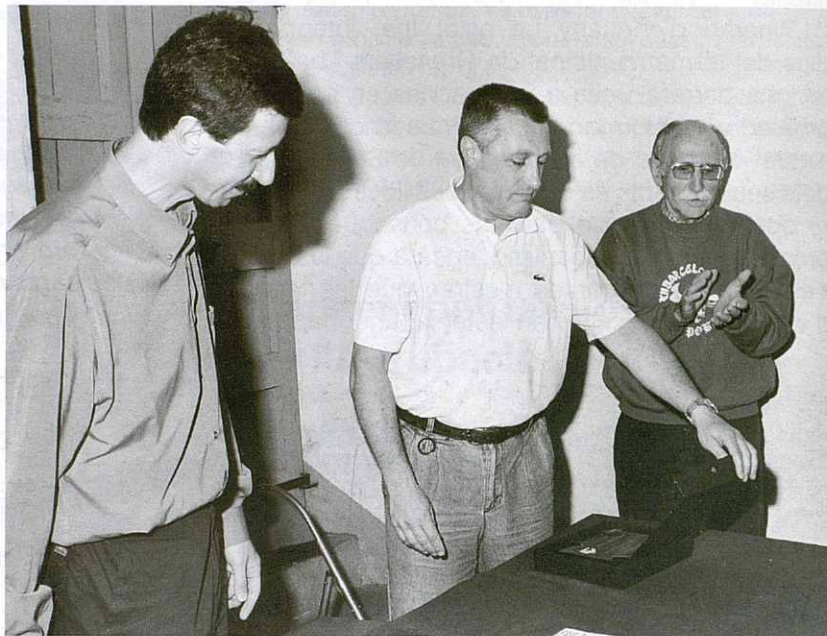
Aquest Parc Industrial ja s'està construint en uns terrenys que en el seu dia van ser expropiats, junt amb les dues masies que hi havia ubicades; una era can Gordi que ha desaparegut totalment, l'altra era can Català: d'aquesta actualment sols resten les parets. La primera data que es coneix d'aquesta casa és del 1602, segons una inscripció que hi havia a la llinda de la finestra de sobre de la porta d'entrada.

Al costat d'aquesta masia hi el bosc de can Català i uns magnífics plataners que fan ombra a una bassa amb una deu d'aigua cristal·lina que sembla que és una part del terreny que es salvarà de la destrucció, tot i que passen molt a la vora els tractors que fan l'explanació d'aquests terrenys.

Travessem la carretera de Montmeló, el riu Congost, girem a l'esquerra arran de riera fins a arribar al barri del Junyent. Ja som al bell mig del pla de Palou i pugem per l'antic camí ral de Barcelona a Vic. Veiem a l'esquerra l'església de Sant Julià de

I Diada social de l'AEG 2000

El divendres 19 de maig del 2000, va tenir lloc a la sala d'actes de l'Agrupació Excursionista de Granollers, la Diada Social de l'AEG. Durant l'acte es va lliurar la Placa d'Honor de l'AEG - 2000, al Sr. Josep Barberà i Suqué. Tota una vida dedicada a conèixer i donar a conèixer la terra que tant estimava. Excursionista, gran escalador, fundador de la delegació del GAM de Sant Cugat i darrerament en la faceta d'escriptor, ha demostrat el seu gran amor per l'excursionisme català i les muntanyes que, una a una, ha pujat al llarg dels anys. Va ser durant força anys Veguer del Vallès.

En Jordi Icart lliura a en Joaquim Solbas la placa d'Honor de l'Agrupació atorgada a en Josep Barberà i Suqué. A l'esquerra en Josep Maria Torras. Foto M. Lluís

Palou, les antigues escoles i girem a l'esquerra a la Torre de les Aigües, ara reconvertida en restaurant. Pugem pel Passeig Fluvial, Parc de Congost, escola Salvador Espriu, carrer de en Joan Camps i de Sant Josep, plaça de l'església on properament s'iniciaran les obres de reforma i, novament la Porxada.

A l'acte va ser present el Sr. Josep Maria Torras, gran amic i coneixedor de la seva trajectòria muntanyenca, el qual va glosar la figura de en Josep Barberà. Va recollir el guardó l'actual veguer, el Sr. Joaquim Solbas, ja que l'amic Barberà, en aquells moments, es trobava convalescent d'una operació. Dues setmanes més tard, en Josep Barberà, moria a Sant Cugat després de no poder superar la malaltia que patia.

A més durant l'acte es van lliurar les insígnies de plata i daurades que s'atorguen anualment als socis que porten 25 i 50 anys de soci a l'entitat.

Però el que desvetlla més expectació és el veredicte del jurat del Premi literari "Francesc Maspons i Labrós d'estudis sobre excursionisme", que organitza la nostra entitat i que enguany arribava a la seva setena edició. Aquest Premi està recolzat per la Fundació Caixa de Sabadell i l'Ajuntament de Granollers.

El secretari del jurat i membre representant de